

СИРЕНА

Светлина невидима в светлината.
Космосе влюбен,
поръчай си среднощна лунна пратка.
От дълбини морски разплакана сирена.
Диадемите по раните ѝ заблестяват!
И олтарите ти заехтяват! Изгряват зебрени
телцата на фибри, рибени люспи...

Греба и се плискам със страст
от душата ти необятна. Улавям пламъците
жадни и отгатвам скритите желания.
Скръбта - сребро на избраните в косите.
Смеха на смъртта нежно ме докосва.
Утеха - усмивка на сатаната с порочни обещания.
Напразно, напук, пука се кървава зората,
и плътта ми в нея се стопява и отново
нищичко не зная! Нищичко!
Сирена без водни пространства в Космичните
ти лъскави обятия!

Космосе, благодаря ти, че ме отърва от
нептунова сватба!